

INTERACTIEVE SESSIE

The Good, the Bad and the Ugly

Annemiek Hoppenbrouwers, Dilana Schaafsma, Linda Zijlmans

 12:45

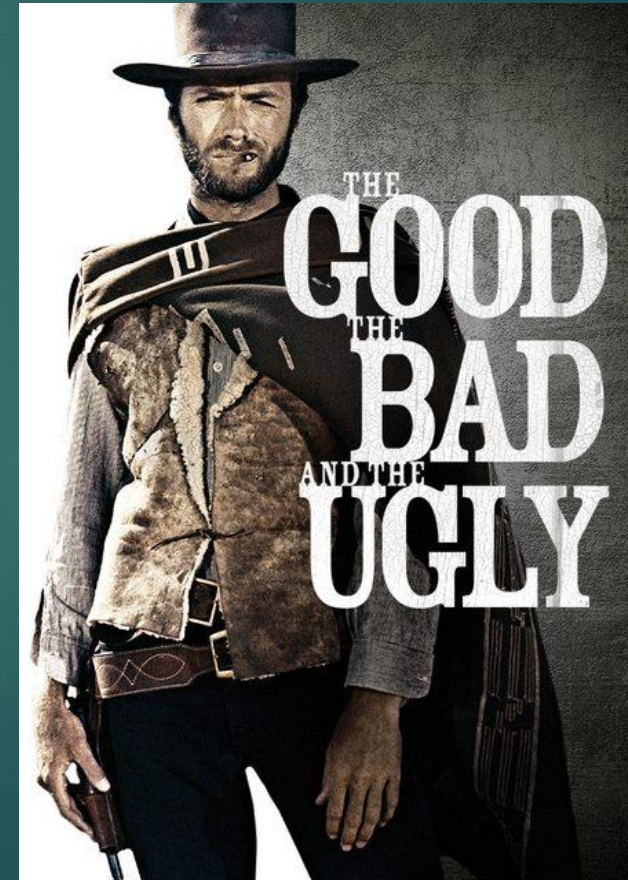
The good, the bad and the ugly

FONTYS HOGESCHOOL PEDAGOGIEK

ANNEMIEK HOPPENBROUWERS

DILANA SCHAAFSMA

LINDA ZIJLMANS

Centra voor Pedagogische Innovatie

- ▶ Pedagogisch werkveld (jeugdhulp, gehandicaptenzorg, onderwijs, kinderopvang)
- ▶ Structurele samenwerking tussen onderwijs en onderzoek (Fontys) en de praktijk
- ▶ Kennisontwikkeling en kennisuitwisseling
- ▶ Bevorderen van kennisinnovatie en wederzijdse professionalisering
- ▶ Het enthousiasmeren van (toekomstige) pedagogen voor de jeugdhulp

Hoe ziet dit eruit in de praktijk?

“Onze” CPI’s

- ▶ Gastenhof
- ▶ Amarant
- ▶ Cello

Casussen

- ▶ In breakoutroom bespreken en plenair terugkoppelen:
- ▶ Welk handelen is passend, daarbij rekening houdend met het versterken van de relaties binnen een PW?
- ▶ Daarna plenair nabespreken.
- ▶ Op dia's 5 t/m 9 staan 5 casussen, kies er één of enkele die aanspreekt.

Afwijken van het voorgenomen traject

Een van onze studenten krijgt de opdracht om een instrument te maken dat meegegeven kan worden aan ouders bij de intake van hun kind. Een informatiefolder of zo waarin alles staat wat ouders moeten weten. Want de ervaring is dat ouders veel van de informatie die tijdens de intake wordt verteld, weer vergeten.

De student begint vol enthousiasme en heeft al een heel rijtje van informatie als er tijdens een focusgroep iets gebeurt dat haar helemaal in de war brengt. Op haar vraag: 'wat zouden jullie behoeftes zijn als jullie zélf je kind hier zouden aanmelden?' reageren de professionals al snel dat ze helemaal geen folder willen, maar een gesprek, of zelfs meerdere gesprekken. Ze willen mee komen kijken op de groep, ze willen weten wie hun kind gaat begeleiden en ze willen ervaren hoe het er op de groep aan toegaat.

De student zit met haar handen in het haar. Haar hele project is mislukt, er is ineens geen behoefte meer aan een folder. Wat nu?

Wiens project is dit?

Wij zien een PW als daadwerkelijk sámen professionaliseren. Daarom moeten studenten samen met hun collega's aan hun project/onderzoek werken. Veel studenten klagen bij ons dat ze hun collega's 'niet mee krijgen'; ze hebben het te druk, er is geen tijd.

Binnen een CPI waarbij wij als docent-onderzoekers niet op de werkplekken komen omdat die teveel verspreid zijn over de regio, doet een student onderzoek naar de implementatie van PBS (positive behavior support) bij haar op de groep. Centraal is besloten dat de organisatie met deze methodiek gaat werken. Collega's zeggen dat het bij hen niet echt speelt, dat ze echt niet zo negatief reageren op kinderen, anderen misschien, maar zichzelf niet. Er is veel weerstand om mee te doen aan het project.

De student wil het echter nog niet opgeven, wat kan ze doen om haar collega's toch mee te krijgen?

De twee kanten van de kartrekkersrol

Een student doet onderzoek naar het bespreekbaar maken van seksualiteit op een leefgroep voor lvb-jongeren van 14 tot 21 jaar. Tot nu toe wordt er weinig met jongeren over seksualiteit gesproken, maar professionals willen dat wel gaan doen. Jongeren zitten soms uitgebreid op de bank in de huiskamer te zoenen, waardoor anderen zich ongemakkelijk voelen. Ook hebben de pedagogisch medewerkers geen zicht op wat er op sociale media gebeurt en ze voelen daarin wel een verantwoordelijkheid omdat jongeren zich nogal eens laten verleiden door bv loverboys, voor sexting, ed.

De student bevraagt jongeren, professionals en ouders. Professionals geven aan dat ze het lastig vinden om met jongeren over seksualiteit te praten, hoe doe je dat? In de loop van het onderzoek komen collega's regelmatig met vragen of kwesties bij de student. De student maakt een begin met intervisies rondom seksualiteit maar wegens gebrek aan tijd schieten die er vaak bij in.

Sinds enkele jaren hebben studenten bij ons ook de opdracht om voor verduurzaming te zorgen: deze student staat dus nu voor de vraag: hoe zorg ik ervoor dat het thema seksualiteit op de agenda blijft als ik dadelijk weg ben?

Samenwerken in studentgroep

Toen wij onze CPI's startten lag er een overkoepelend thema, waarmee alle studenten aan de slag gingen. Op die manier was ook de samenwerking tussen de studenten automatisch geborgd. In de loop van de jaren zijn we afgestapt van dit centrale thema en nu hebben studenten verschillende onderwerpen.

Een student heeft een thema rondom sociale mediagebruik van lvb-jongeren en dat is nogal afwijkend van de thema's van de andere studenten. Door omstandigheden loopt hij ook nog eens vertraging op tijdens het studiejaar waardoor hij nog bij de oriëntatiefase is, als andere studenten al bij de actiefase zijn. Hij stelt voor dat hij niet meer naar de lessen komt, maar individueel van ons feedback krijgt. Tegelijkertijd is er een student al zo ver dat ze naar een afronding kan. Zij vraagt of dat dan ook voor haar mogelijk is.

Individueel feedback geven, vinden wij geen probleem, dat doen we tussendoor vaker. Maar we willen wel samen een leergemeenschap blijven vormen. Hoe lossen we dit op?

De rol van het management

In hoeverre zijn wij als docent-onderzoekers een verlengstuk van de het MT?
Wat betekent dit voor de deelname van professionals én voor de rol die studenten daardoor krijgen?

In het samenwerkingsconvenant is afgesproken dat de thematiek van het CPI is 'samenwerking met ouders'. Op veel groepen zijn ouders onvoldoende betrokken bij de zorg en dat is niet meer conform de nieuwe Jeugdwet. Pedagogisch medewerkers voelen veel weerstand omdat het volgens hen niet aan hén ligt, maar aan de ouders. Daarbij is de werkdruk al hoog genoeg, dus als dit er ook nog bij komt...

Omdat je de studenten wilt behoeden voor de strijd die dit kan opleveren met de professionals, spreek je af met het MT dat zij de professionals zullen informeren over dit besluit.

Toch zeggen bij de start van het schooljaar veel professionals van niks te weten en ook niet van plan te zijn aan de samenwerking met ouders te gaan werken. Het MT moet eerst maar eens over de brug komen met uren. Hoe gaan we hiermee om, hoe begeleiden we onze studenten hierin?

Good practices

Hoe maken we van deze ugly practices 'good practices'?

Hoe voorkomen we dat de relaties verslechteren en het 'bad practices' worden?

- Insteken op professionaliseringstraject met professionals waarbij hun handelingsverlegenheid uitgangspunt is
- Heel veel energie stoppen in oriëntatiefase, met oa rijke beschrijving, contextualiseren met team, vraagarticulatie
- Alle onderzoeksstappen samen met de professionals als mede-onderzoeker
- Structurele aandacht voor ethiek van onderzoek: hoe ga je om met relaties?
- Leergemeenschap: methodes oefenen in studentgroep, elkaar laten 'beoordelen', studenten laten pitchen, succes- en ervaringsverhalen delen, professionals op school uitnodigen